

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Kraljestvo Kristušovo.

Od 25. do 30. julija se vrši v Ljubljani Kongres Kristuša Kralja. Namen kongresa je poživeti zahvalno lübezen do Jezüsa Kristuša, ki nas je s svojov smrtjov na križi rešo večnoga pogüblenja, nam spravo bože sinovstvo i večno zveličanje v njegovom Kraljestvi.

Na zemli je Kristušovo Kraljestvo življenje v milošči posvečujočo, to je v lübezni do Boga, štero življenje davajo i povekšavajo svestva sveta katoličanske Matercerkvi, štero je nastavo Kristuš i šteroj je on glava. A to Kristušovo Kraljestvo lübezni v naših düšaj vmira.

Milijoni krščenih zapravla to kraljestvo i se raj vpreže v kraljestvo prekletstva, v kraljestvo greha. Milijoni zavrežo Boga i njegovo kraljestvo. Milijoni živejo po želaj tela, po želaj sveta i vničijo v sebi lübezen. Nesnaga greha je vleče, lepota lübezni je odbija. Raj se valajo v blati, kak bi hodili med dišečimi rožami. Raj majo svojega sovražnika, hüdoga düha z grehom, kak svojega Stvoritela, Zveličitela i Posvetitela v lübezni.

Kak strašna slepota! Slepci so i tej vodijo. Glühi so i tej poslušajo. Nemi so i tej govori. Pa Kristuš pravi, ka če slepci vodijo, v jamo zavodijo. Glühi bože reči ne morejo zapopasti i je dale glasiti. Nemi ne morejo božega kraljestva širiti.

Da se tem nesrečnim milijonom slepih odprejo oči i spo-

znajo Boga; da se tem nesrečnim milijonom glühih vrne poslüh i sprejmejo v svoje srce božo reč; da se tem nesrečnim milijonom nemih razveže jezik i začno širiti bože kraljestvo, se zbere v Ljubljani zastopstvo celoga sveta, da s svojov lübeznostjov do Jezüsa Kristuša požive mrtve düše i je pripela h Kristuši.

Ka Kongres Kristuša Kralja te svoj namen dosegne, je potrebno dosta moliti. Je potrebno gostokrat se prečistiti i to sveto prečiščavanje ravno za kongres sprejeti i darüvati. Je potrebno žrtve prinesiti: siromake podpreti i je poslati na kongres, za krite stroškov kongresa prispevati po mogočnosti, v obleki iskati prostje blago, pri pili i kajenji se zatajiti i pred vsem Božemi Srci na veselje proti svojim navadnim grehom se boriti i düšo po dobroj spovedi očistiti.

Naj se Kraljestvo Kristuša Kralja razširi v vse düše, bodi naša goreča prošnja i to prošnja naj podpre naša nazočnost na kongresi, če nam to prilike dovolijo. Polovična vozšina je že doblena od ministerstva.

Če nam pa siromaštvo, beteg, silno delo ne dovolijo, da bi se kongresa vdeležili, teh dni se na den bar ednok poklonimo Kristuši Kralji v Oltarskom Svestvi prebivajočimi i njemi iz srca želimo:

Jezuš, naj se razširi tvoje Kraljestvo na vsa človeča srca!

Viničarski red.

Premiñoči tjeđen je zasedao banski svet i sprejeo novi viničarski red. V finančnom zakoni za l. 1939—1940 je pooblaščen ban dravske banovine, da izda po zaslišanji banskoga sveta odredbo, štera določi izobrazbo, delo i plačo viničarov (vancarov), z ednov rečjov, da določi viničarski red. Svoj čas je izdao mariborski oblastni odbor odredbo za viničare, ta se je zdaj spopolnila po novoj. Banski svetniki, ki imajo svojih okolišaj viničare, so predlagali razne spremembe.

Za sobočki srez je g. Hartner predlago spremembo 22 §., šteri govori od toga, što naj prevzeme delo v gorica po viničarovoj smrti. Zahtevao je tüdi, naj se zbrše plačilo za nadvürno delo, štero je v novoj uredbi določeno.

Banski svetnik lendavskoga sreza g. Klekl so s sledečimi rečmi zavzeli stališče k novoj uredbi: „Uredbo od viničarskoga reda najtoplej pozdravlam. Velika socialna krivica se bo ž njov konči v zdatnoj meri popravila. Na pritožbe, da ništerni viničarje kradnejo ali živejo ovak nepriemerno življenje, mi je čast pripomniti, da nega na sveti stanü, šteroga vse kotrige bi bile brez falinge. I za voło faling nešterih ne smemo celoga stana obsoditi. Če so falinge tüdi pri nešterih viničaraj, naj se krivci po občom civilnom zakoni kaznüjejo, ali celi siromaški viničarski stan pa naj dobi pomoč. Alkoholizem, šteri vničava naš narod, bo s tov uredbov omejen. Ve poznam prežalostno dejstvo po svedočbi dühovnih pastirov iz vinorodnih krajev, da je zavolo siromaštva veliko številno viničarskih družin davalo že za zajtrk šoloobveznoj svojoj deci vino ali žganico s skoricov krüha, če je bio v hiši, ar drüge hrane ne

bilo. Vzgojitelje te mladine znajo povedati, kakše grozne posledice ma to vživanje alkohola pri razvoji düševnih i telovnih moči deteta.

Alkoholizem, šteri vmarja poštenost i zdravje našega naroda, bo po toj odredbi pri siromaškoj viničarskoj deci omejen, düševno i telovno zdravje siromakov se pa bo po njem krepilo.

Pa tüdi v narodnodržavnem pogledi je skrajni čas, da se siromakom viničarom pomore.

Viničari živejo na meji naše države i tüji vplivi posküsijo v njih ne totü omejat vernosti do države, a vendar povzročati neko nerazpoloženje proti njej; ve se pa država ne briga za nas. V Soboti so viničarje iz ljutomerskoga sreza, gda na borzi dela ne so bili sprejeti za sezonsko delo v inozemstvu, ne iz protidržavnoga osvedočenja kričali, nego samo kak opomin za oblast, naj njim v obvüpnom siromaštvu pomaga.

Iz teh razlogov se mora uredba od viničarskoga reda najtoplej pozdraviti.

G. ban v svojem ekspozeji ne omeno naše viničare v Slov. Krajini, šterih totih ne dosta, a so v velikom siromaštvu, a uredba misli tüdi na nje, zato se v njihovom imeni prav lepo zahvalim oblasti, da šče njihov položaj zboljšati.

Oprošen od vinogradnikov lendavskoga sreza — pravi se njim „goričanci“, — ki so v pretežnoj večini mali posestniki, mi je čast vam, g. ban, izročiti njihove prošnje i zahteve.

Ti posestniki posedüjejo od 1 do 5 oralov laste zemle i od 1/4 do 2 oralov goric. Zemla njim komaj toliko rodi, da svojo družino preživejo, za obleko že nemajo kritja. Gorica pri njih ne luksus, nego vretina dohodkov. Iz odaje vina bi si mogli poskrbeti obleko, plačali dačo i

Iz igre „Kraljestvo Božje“.

V Ljubljani na Kongresi Kristuša Kralja bo trijezero oseb igralo krasno igro od kraljestva božega, štero je spisao gimn. profesor Niko Kuret. Tü naj napišemo Antikristušovo zapelavanje iz te igre:

Antikristuš:

Sem še tü. Trdno stojim. I še bom stao.

Naprej zebri! Za vas mam mamon, penez, kapital. Posedite zlato i vladajte. Vi ste moja prva straža, vi ste moja prva četa, vi ste živec i stržen kraljestva mojega. Zlato je vaše. Prevzelo vas bo z düšov i telom. Vsaki dih, vsaki hip, vsako bitje srca njemi bote dali. Mater, očo, ženo, družino, brate, prijatela te njemi žrtvüvali.

Me poslušajte zebri! Posedli bodete te svet. Vsaka reč de vam slüžila. Zlato ne pozna zakona. Küpüjte, odavajte, lažite, norite! Zlato ne pozna zakonov. Zlato ma samo eden zakon: naj naraste! Slüžba zlati, je slüžba meni: Z penezi stvarjajte države i je razbijajte! Z penezi oslobajajte narode i je vničavlite! Z penezi slepite vnožine! Z penezi zepnite milijone! Kapital je začetek i konec!

Verniki:

Pomagaj nam, Gospod.

Jaj! Jaj! Jaj vam bogatim! Dobili ste svojo tolažbo, ste zdaj nasičeni, te že stradali, te žalüvali i se jokali, ki se zdaj smežete.

Groza! Groza! Z penezi i zlatom pa se edno li ne da küpiti: večno življenje.

Razgled po katoličanskem sveti.

Francija. Vrhovni svet departementa Alzacije je poslao sv. Oči Piji XII. spomenico, v šteroj se njemi zahvalüje za njegovo delo za mir i žele, da bi to delo sv. Oče rodilo obilne sadove. Prepis te spomenice je poslani predsedništvi ministrskoga sveta v Parizi.

Španija. V Barceloni so znova postavili v šole križe, štere je komunistična oblast dala odstraniti. Pri svečanaj sv. meši v cerkvi sv. Jožefa so bili križi blagosloveni, nato pa odnešeni v šole.

Sovjetska Rusija. 2. junija je buo v Rusiji objavleno slüžbeno obvestilo o lüdkom štetji. Število prebivalstva znaša po tom štetji 170 milijonov, ka znači povišanje v rojstvaj Sovjetske Rusije.

Komunisti vužigajo knige. V sibirskom mestu Omsk je policija napravila preiskavo po hižaj zavolo verskih knjig. Detektivi so našli 452 verskih knjig, štere so odnesli na glavni trg i tam zažgali.

Naloga katoličanskoga tiska je, da lüdi z različnim zanimivim čtivom privabi i njim nato vsikdar bole pojasnüje socialni navuk Cerkve. Odkrivle naj natenkoma i obširno nakane nasprotnikov. Naj podavle proti njim orožje, ki se je indri najbole izkazalo. Predlaga naj, kak bi bilo mogoče preprečiti slepivo agitacijo komunistov, ki so z njov premamili že vnoگو lüdi dobre vere. To je namen cerkve. Tomi nameni verno slüžijo Novine, zato je čtite i širite!

Širitelski sestanek. Širitelski sestanek se vrši 23. julija na Tišini. Na sestanki govori g. Campln izseljenski dühovnik v Franciji. Podrobnü spored dobite širitelje posebi, tečas pa molite goreče za uspeh sestanka vi i vaši naročniki. Ne pozabite, da je širjenje s Kristušovim dühom napunjenih listov apošolsko delo i slüži apošolsko plačo.

Vatikansko mesto. Sv. Oča je proglaso sv. Frančiška Asiškoga i sv. Katarino Siensko za zaščitnika Italije.

Poljska. V Osovi pri Varšavi so odkrili spomenik junaškomi dühovniki Ignaciji Skorupki. Skorupka je bio vojaški dühovnik v dijaškoj legiji i je spadno v krvavih bojih proti bolševikom 1920. l. Odkriti spomenika so prisostvovala oblasti i vnoگو naroda.

Ločitev katoličanske cerkve od države v bivšoj Avstriji. V uradnom listi na Dunaji je izišo zakon, po šterom se vsem dühovnikom na bivšoj avstrijskoj zemli stavijo plače. Namesto toga je nastaveni novi davek, šteroga določa vrhovno vodstvo vsake veroizpovedi, a pobira ga državna oblast.

550 letnica kosovske bitke.

Pred 550 leti je törška vojska na Kosovom poli premagala srbsko vojsko i vničila cara Lazara državo. Na spomin te bitke se je vršila velika slavnost na Kosovom poli, štere se je vdeležilo do stojezero naroda. Slovence je zastopao minister g. dr. Krek. Govoro je zbranomü stojezernomi narodi g. minister vojske i mornarice, pozdrave je pa poslao Njeg. Vis. knez Pavel i min. predsednik, šteriva sta bila zadržaniva. Kosovo pole je bilo tista vretina, iz štere je jemala lübezen do naroda tolažbo i moč za stvoritev močne države Jugoslavije.

Širitelski sestanek.

Širitelski sestanek se vrši 23. julija na Tišini. Na sestanki govori g. Campln izseljenski dühovnik v Franciji. Podrobnü spored dobite širitelje posebi, tečas pa molite goreče za uspeh sestanka vi i vaši naročniki. Ne pozabite, da je širjenje s Kristušovim dühom napunjenih listov apošolsko delo i slüži apošolsko plačo.

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2-50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na sküpnü naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Stev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nižje. Poslano me d teketom vsaka reč 2 D. mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1:50 Din.

V nedelo, 9. julija t. l. pop. ob 3. vüri vsi na veliko tombolo v Soboto. 15 biciklinov, 40 moških i ženskih vür, 1500 dobitkov v vrednosti 30.000 Din.

Nedela

po Risalaj šesta.

V tistom časi, gda je pa velika vnožina bila z Jezušom i nej mela kaj jesti, je prizval svoje vučence i veli njim: milo mi je nad vnožinov; ar tri dni že trpijo z menov i nemajo, ka bi jeli. Če je odpustim lačne k njihovim hižam, onemorejo na poti, ar so niki zmed njih z daleka prišli. I odgovorili so nje mi nejgovi vučenci: Kak bi je što mogeo nasititi s kruhom v püstini? Opitao je nje: Keliko kolačov kruha mate? Ti so pravili: sedem. I zapovedao je vnožini doli sestti na zemlo; i vzeo je sedem kolačov i hvalo davši vlomom je i dao svojim vučencom, da bi je pred nje djali; i djali so je pred vnožino. Meli so tudi malo ribic. Blagoslovo je i velo tudi te pred nje djati. I jeli so i se nasitili. Nato so nabrali z ostanjenoga drtinja sedem košar. Njih pa, ki so jeli, je bilo okoli štiri jezero; i odpusto je nje. (Marko 8, 1—9.)

Na štrto postno nedelo ste čüli v evangeliji od pomnoženoga kruha. Te je bilo 5000 ljudi pa 5 kolačov i 2 ribici. Dnes pa druga prilika od pomnoženja kruha: 4000 ljudi pa 7 kolačov i nekaj ribic.

Bog vsako leto preskrbi s kruhom celi svet, vso svojo deca na zemli. To je ne menše čüdo, nego ešče vekše, kak pa gda je naednok nasito 5000 ali 4000 ljudi.

Čüдно se je to vidilo ljudem ne samo zato, ar se je zgodilo naednok, pred njihovimi očmi. Da pa Bog davle žiti rast i tak nasičuje vse ljudi, to se nam pa ne vidi tak čüдно, ar smo na to preveč navajeni. Skoro pozablamo, da to tudi dela Bog. Vej znamo, kak so neštérni ljudje čüdni. Če le letina dobra, pravijo: teliko i takše smo pripovali. Gda je pa slabo, te se spomnijo na Boga rekoč: takše nam je Bog dao.

A mi vsi znamo, da bi vse naše delo ne rodilo niti ednoga zrna, če Bog ne bi dao rasti. Brezi Boga ne opravimo, ne pridelamo nikaj. Bog pa vsaki den ne dela očividnih čüd. Zemli je dao svoje postave, ljudem pa roke. Bog i človek, oba morata sodelovati, potem zemla rodi. Kruh iz zemle nam pridobiva kmet. Če kmeta, polodelca ne bi bilo, vsi bi pomrli od lakote. Zato kmečkomi stani ide vsa čast! Kmečki stan je najbolje potreben stan. Če zemla ne da, nema nišče kaj v vüsta nesti. Če vse fabrike henjajo, polsko delo nemre nikdar henjati.

Kmečki stan je tudi lepi stan. Lepi ravno zato, ar ma opraviti z naravov. Narava pa je lepa. Kmečko delo je mnogovrstno. Zdaj na polji, drugič na travniki, tretjič v logi ali v gorica. Fabrički delavec pa dela zmerom edno i isto.

Kmečki stan je tudi najbolje veren stan. Veren pa ravno tudi zato, ar ma zmerom opraviti z naravov. Pa ar je narava od Boga, ma opraviti z Bogom samim. Fabrički delavec i uradnik se nemata dosta brigati, kakše bo vreme: sunce, dešč, mraz, sneg ali toča. Kmet je od vsega toga odvisen. Zato je tudi zmerom v zvezi z Bogom. Na njega se obrača, da bi njemi naravo na polji pa pri živini tak komandirao, da bi bilo za njega dobro.

Kmečki stan je tudi zato srečen pa za versko življenje dostopen, ar v nedelo i svetešnje dni lahko počivle pa rad ide v cerkev.

Brezbožna kniga za deco je izišla v Moskvi pod naslovom: „Dühovnik — hüdodelnik“. Kniga grdo napada dühovnike vseh ver. Izišla je v 200.000 izvodaj.

Boži zakon od hišnoga zakona.

1. Skupni pastirski list jugoslovenskih škofov o svestvu (zakramentu) svetega zakona.

Srečno zakonsko življenje.

Ako zaročenca pred poroko popuščata svojim strastem, če ne vesta, kaj se pravi samega sebe premagovati, potem je velika nevarnost, da ostaneta tudi v zakonu taka, kakršna sta bila poprej; morala bosta žeti, kar sta sejala. Ako sta sejala greh, kako naj žanjeta božji blagoslov? Kjer ni bilo pobožnosti pred zakonom, tam vidimo po poroki v novem domu mnogokrat žalost, otožnost in medsebojno preziranje. Mlada zakonca se pričneta pripraviti, zbadati in kmalu se naveličata drug drugega.

Pred poroko morata biti zaročenca pobožno razpoložena. Imeti morata pred očmi, da ju v zakonu čaka mnogo neugodnosti, a še bolj morata misliti na težke dolžnosti, ki jih v zakonu vzameta nase. Vedeti morata, da ni dovolj, če vsak sam sebi zagotovi večno zveličanje, ampak mora glede tega storiti isto tudi za svojega druga. Skrbeti morata, da postane njuno domače ognjišče, četudi v največjem pomanjkanju in sredi te solzne doline, za nju in za otroke, nekak odsev onega raja, v katerem je Bog postavil prva dva človeka.

Kratko rečeno, zakon je srečen, če v njem in v družini vlada Bog, če so starši in otroci podložni Bogu, a ne „različnim željam in slastem“. (Tit 3, 3.)

Božji namen glede zakona.

Zakon je vzvišeno svestveno sožitje, v katerem sta zakonca „z zlato vezjo svestva ne vezana, temveč okrašena, ne ovirana, ampak ojačena“. (Casti con.) V tej zvezi mora vladati vera v drug drugega in brezpogojna medsebojna vdanost: v tej vdanosti „morajo možje ljubiti svoje žene kakor svoje lastno telo“. (Efež 5, 28.)

Spored širitelskoga sestanka na Tišini.

V soboto, 22. julija: Ob polšestih večernice pred Najsvetejšim z nagovorom na širitele. Potem spovedavanje do poldevetih. Ob poldevetih odhod na večerjo.

V nedelo 23. jultja: Ob šestih prva sveta meša s skupnim sv. prečiščavanjom. Ob 3/4 na sedem rana farna meša z predgov. Po njej odhod k zajtrki. Ob 10. pozna farna meša z predgov. Med prvov i drugov farnov mešov več svetih meš. Po veliki svetovi meši spravišče na prostom pri cerkvi, pri šterom majo glavni govor izseljenski dühovnik g. Camplin. Poleg njih govorijo še drugi. — Po spravišči odhod k obedi. Po obedi večernice z blagoslovom i odhod k domi.

Letos obhajajo naš goreči dugoletni širiteo preč. g. Krantz Jožef, tišinski plebanoš i dekan po 25 letnici svojega mešništva, 50 letnico svojega rojstva, zato se zberemo letos na Tišini na širitelski sestanek. Sküпно sv. prečiščavanje, prosimo, da za njih darüjete, svete maše se pa bodo slüžile: za žive i pokojne širitele, za žive i pokojne naročnike i za žive i pokojne tišinske farnike.

Nemški dobrovoljci v Gdanski.

V slobodnom mestu Gdanski (Danzig) se je zbralo do stozezero nemških dobrovolcov i vnogo streliva vo pripelale nemške ladje. Polska vlada je izjavila, da če se Gdansk priklüči Nemčiji, bo branila svoje morje z orožjom. Isto izjavo je dala tudi angleška vlada.

Ako ljubi mož svojo ženo, ljubi samega sebe, a žena mora biti vdana možu tako, kakor je Cerkev Kristusu.

Ta medsebojna vdanost je tako velika in močna, da pretrga celo vezi, ki so vezale otroka z očetom in materjo: „Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se bo pridružil svoji ženi in bosta oba eno telo“. (Gen 2, 24; Mat 19, 5.)

Samo taka vdanost, ki je iskrena v globini srca in ki ima pred očmi božje zapovedi, vidi v zakonu del večnih načrtov, po katerih Bog vodi in vzdržuje človeški rod.

Ako se zakonca zavedata, da je zakonko življenje sodelovanje z Bogom pri njegovi skrbi, s katero vzdržuje in upravlja svet, potem je njuna medsebojna ljubezen nespremenljiva, ker izvira iz globokega vrelca večnih verskih resnic, ne pa iz omame čutil, ki se menjajo kakor luna.

V taki ljubezni si nista zakonca zvesta samo na zunaj, ampak kar je še važnejše, tudi v srcu, dobro vedoč, da ni greh samo tedaj, če kdo na zunaj krši zakonsko zvestobo in tako prešuštvuje, ampak da prešuštvuje že tisti, ki v svojem srcu poželi drugo osebo: „Vsak, kdor gleda ženo, da jo poželi, je že z njo prešuštoval v svojem srcu“. (Mat 5, 28.)

Ni torej prešuštvo samo fisti prestopok, ki se da sodnijsko dokazati, temveč tudi prestopok, ki ga kdo zakrivi v svojem srcu in ki ga bo Bog odkril na sodni dan.

Rekli smo, da je zakonsko življenje sodelovanje z božjimi načrti, a ti božji načrti so, da bi bila zemlja napolnjena z ljudmi, ki se bodo iz te solzne doline nekoč preselili v večno domovino; a to doseže zakon s tem, da daje Cerkvi in državi potomstvo. (Dalje.)

50. letnica učiteljstva.

Petdesetletnico učiteljske mature obhajajo v nedeljo 9. t. m. v Mariboru sledeči učitelji: Cizelj M. (Maribor), Kranjc J. (Šmartno ob Paki), Kurbus T. (Rogaška Slatina), Iglar Fr. (Slovenjgradec), Ogrizek J. (Gradec), Ratej Fr. (Vildon), Serbec J. (Lipnica), Terčak J. (Šmartno ob Paki), Zacherl Fr. (Ljutomer.) Ob 9. uri zbirališče v starem učiteljišču, ob 11. uri sv. maša v stolnici za pok. profesorje in tovariše, obisk grobov † gg. profesorjev in tovarišev in dr.

Veličasten mladinski tabor v Maribori.

Slovenska katoliška mladina, organizirana v ZFO in ZDK, je v nedeljo, 2. julija doživela svoj zmagoslaven den v Mariboru. Že v soboto dopoldne so z vseh strani Slovenije prišli v zeleni Maribor slovenski dečki i dekleta z mladci i mladenkami tako, da je Maribor ves zaživel ob navdušenem zbiranju slovenske mladine.

V soboto popoldne ob 3. uri so se zbrali na stadionu, kjer se je ob pol 4. začela glavna skušnja za nastop za drugi dan.

Vso soboto so bila tudi stanovska zborovanja, za kmete, za delavce, za dekleta, za učitelje in za obrtnike vsako posebej.

Zvečer je bila slavnostna telovadna akademija v narodnem gledališču. Bili so navzoči številni odličniki. Akademija je pokazala, kako visoko je že razvito delo v organizaciji naših dečkov in deklet.

Nekaj veličastnega in nepozabnega je bil nočni pohod slovenskih dečkov na Slomšekov grob. Več tisoč dečkov v krojih in tudi v navadnih oblekah je korakalo s prižganimi baklami po okrašenih ulicah proti Slomšekovemu grobu. Spremljale so jih tri godbe. Pobožnost na grobu je opravil sam mariborski knezoškof dr. Ivan Tomažič. Prelepa ljudska pesem „Je angel Gospodov“ je mogočno donela ob spremljanju godbe in se razlila s pokopališča po mariborskih ulicah, kjer so stali ljudje, ki so se udeležili večerne pobožnosti. V imeni slovenske mladine je govoril Mirko Geratič, ki je povdaril, da se slovenska mladina zaveda, kaj ji je bil Slomšek, apostol Cerkev in slovenstva, in da hoče z mladostnim navdušenjem spolniti Slomškovo oporoko: „Vrli Slovenci, prava vera bodi vam luč in materni jezik ključ do prave in zveličanske omike.“ Nato je škof dr. Tomažič imel vzpodbudni govor slovenski mladini i in zaključil slovesnost z molitvijo za Slomškovo beatifikacijo in s pastirskim blagoslovom. Še dolgo v noč so prihajali ljudje z gorečimi baklami v razsvetljeno kapelico in molili pri grobu svetniškega škofa Antona Martina Slomškega.

Nedelja je bila že v ranem jutru v slavnostnem razpoloženju. Dečki in dekleta so se zelo zgodaj pojavili na ulicah in šli v cerkve k prvim sv. mešam in mnogi tudi pristopili k sv. obhajilu. Od 8. ure dalje so se že zbirali in formirali v skupine za pohod po ulicah proti stadionu.

Matija Balažič:

Na križopotji življenja.

V.

Ljudje so se paščili z delom. Trbelo je okapat kukarcao pa osipati krumplice. Pred pragom je najmre bilo že Petrovo, glavno proščenje dolinske vesi.

Že tisti odvečerek pred Petrovim so prihajali pomali s palicami v rokaj bošnjaki, šterci* pa lončarje. Največ zanimanja pa je vzbujala visika, pisana komedija.** Namestila se je na občinskoj trati poleg kovačnice. Hej, to je bilo veselja pa paše za lačne oči dolinske decé. Pa tudi starejši so ne mogli stopiti mimo nje, da se ne bi bar za časek stavili.

Dekline pred cerkvijov so plele vence iz gostanovoga listja i devale rože v lončke.*** Deca so jim bralá listje, one so ga pa prevezavale s pisanimi rožami i s tem oplele glavni vhod pa predganico, — nekakši čeber — ar bo predga pred cerkvijov. Od sredine cerkvenoga čakatura so visili dugi zeleni venci na vse kraje i se nálehci pozibavali. Dekline so si kratile čas z lepimi cerkvenimi pesmami, s smehom, šengarenjom i vsakšemi so znale kaj navrči, če je prišeo mimo.

*) Berači, kodišje.
**) Vrtinjek, ringešpio.
***) Piskričl.

Nekoliko pred deveto uro se je začel sprevod pomikati z zbirališč. Prva je šla konjenica, za njimi 49 praporov, nato godba in častna vrsta dečkov v krojih, vzorna mednarodna vrsta slovenske fantovske organizacije. Potem so prišli dečki v krojih, za njimi dekleta, mladci, mladenke, spet dekleta v krojih, za njimi fantje, narodne noše in mnogo mladine in ljudstva se je uvrstilo v povorko, tako da je šlo v povorki blizu 10.000 mladine. V krojih je šlo fantov dvakrat po 600 in ravno toliko deklet, z mladci in mladenkami vred blizu 4000.

Ves sprevod je gledalo 30 tisoč ljudi, ki so bili vsi navdušeni ob pogledu na strujene korakajoče vrste organizirane slovenske mladine, ki so jo od vseh strani gledalci vneto pozdravljali. Sprevod je šel mimo tribune, ki je bila postavljena na trgu svobode. Na tribuni so bili zbrani: zastopnik Nj. Vel. kralja Petra II., brigadni general Čeda Stanojlovič, ministri dr. Krek v fantovskem kroju, minister Snoj, minister dr. Ružič, minister Altiparmakovič, minister Pantič, minister za telesno vzgojo Čejovič, ban dr. Natlačén, škof dr. Ivan Tomažič in več senatorjev in poslancev in drugih odličnikov.

Razpoloženje in navdušenje mladine, ki je korakala mimo tribune, je ostalo nespremenjeno, čeprav je med mimohodom začelo močno dežiti, in nihče se do razhodnega povelja ni umaknil iz vrste, čeravno so bili mnogi, zlasti mladci, v telovadnih srajcah prav pošteno mokri.

Ko je proti pol 11 uri dež ponehaval, se je na stadionu začela sv. maša, katere se je udeležilo okrog 6000 ljudi. Sv. mašo je daroval škof dr. Tomažič, ki je imel tudi med mašo nagovor, v katerem je povdaril, naj bi bila naša mladina bratoljubna, sočutna, milosrčna in ponižna in polna ljubezni do Boga in bližnjega, in bi tako mogla največ koristiti kralju in domovini. Po sv. maši je bilo kratko zborovanje.

Popoldanski nastop je gledalo 20.000 ljudi. Vsem, ki so ga gledali, bo ostal v nepozabnem spominu. Nastopilo je 600 članov in tudi 600 članic v krojih, 320 mladen in 432 mladcev, več jih ni moglo na telovadni prostor. Posebno nastop mladcev z rdečimi prapori je naredil nepopisno lep vtis. Med telovadnim nastopom je bila razdelitev nagrad zmagovalcem, ki so zmagali pri tekmah, katere so se vršile prejšnje tri dni. Govorila sta ministri

Plivanoš pa Janček sta se napotila proti cerkvi.

„Hvalen bodi Jezuš Kristuš,“ so jiva pozdravile.

„Na vse veke,“ je odgovoro plivanoš.

„Hodita, hodita pomagat, da bo hitrej šlo. Kmiči se že i zütra de trbelo rano vstanoti,“ so jiva zvalé vse poprek.

„Kak pa, zütra te mi páli celi den norele, namesto da bi te den posvetile, kak se spodobi za takši velki svetek.“

„Gospod plivanoš, če te nas vidili zütra v oštariji, nas lahko s predganice obšalite,“ je pravila edna, štera je vsikdar mela kakšo reč pri roki.

„Samo pazite se, da se vam to prehitro ne pripeti“, se je smejao plivanoš.

„Ti se boš pa, kak pa, nás držao,“ je pravila ista proti Jančeki i dregnola Liziko, štera je tudi bila med njimi.

„Kak pa, gospod kantor,“ je dražila Jančeka. Janček je nemirno prestapao.

„Veselite se, samo greha mi ne delajte i nikše spake nikomi ne davlite!“ je je opoto plivanoš.

Pesmarski zbor je najmre meo vsakše leto na den toga proščenja málo goščénje, s šterim

*) Obgrajate.

ter za telesno vzgojo Čejovič in predsednik ZFO dr. Žitko iz Ljubljane.

Letošnji mariborski tabor je pokazal zavednost in mogočno organizacijo kat. slovenske mladine, ki hoče graditi svoje delo v prosep naroda in domovine v

veri Boga in v življenju po kat. načelih zavedajoč se, da samo tako delo mora uspeti. Spomin na mariborske dni pa bo dal vedno novo navdušenje med mladino za nadaljno delo. Iz Slov. Krajina se je tabora vdeležilo nad sto mladine.

Glasi iz Slovenske Krajine.

Navuk za tretjered je to nedelo, 9. julija v Črensovcih po večernici. Večernice ob 2.

V nedelo vsi v Soboto! Dosta smo že pisali od velike tombole SK Mure, ki bo zdaj v nedelo 9. julija popoldnevi po večernici ob 3. vuri na velikom športnem igrišču v fazanariji v Soboti. Zdej, kda smo že vidili razstavo prelepih i hasnovitih dobitkov, moremo pohvaliti preredite te velike tombole i jo vsakom najtoplej priporočamo. Nikdar šče ne bilo takše tombole v našoj krajini! Namen tombole je, da bi kak največ ljudi dobilo lepe i koristne dobitke! Vsi dobitki, tudi najmenši, so lepi i koristni. Na tomboli bo izžrebano 15 biciklov popolnoma novih svetovnih mark, 40 ženskih i moških vür, lepi servisi, krasno blago za moške i ženske obleke, kuhinjska posoda, majolika, glazovina, gospodinske i gospodarske potrebščine itd., vse ka je vsakom potrebno i hasnovito. Skupno bo 1500 dobitkov v vrednosti Din 30 jezero. Lüdje, kúpite karte po mogočnosti že naprej! Karta košta Din 3. Pridite vsi to nedelo v Soboto i zadovolni te se vračali domo!

Prosvetnim društvam v Slov. Krajini je kral. banska uprava določila sledeče podpore v Din.: M. Soboti 3000, Sv. Jurij 5000 za zidavo, za FO 500, Grad 15.000 za zidavo, Martjanci 2000, Rakičan za knižnico 500, Tišina 3000, Črensovci 1000, Bogojina za FO skupno 2000 za zidavo štrte stene na domi, Beltinci 2000, Hotiza 500 za knižnico, Turnišče 10000 za zidavo. Društva, štera neso dobila, naj se obrnejo na zvezo v Maribori, posebno FO i DZ, ar je zveza za svoje člane dobila večko podporo.

Na podporo Novin je poslal Prša Jožef z ženov Agneškov, Lendavske gorice, z Francijn 11 Din. Bog povrni.

Na Bašov prosvetni dom je Bogojančar Horvat Štefan nabral v Lisieux 25. junija 72 Fr.

Banovinski živinozdravnik, g. Plantarič Igo iz Gor. Lendave je odšel na orožne vaje in ne ordinira od 1. julija t. l.

je cerkveni odbor pripoznal njegov celoletni trüd pri spevanji cerkvenih pesmi.

„Ali smo vam že gda davali kakšo spako?“ so silile deklina v plivanoša.

„To ravno nemrem praviti, ali zna se vam zléhka pripetiti.“

Plivanoš je stopo v cerkev, odpro brevir, se prekrizao i že so njegova vüsta šepetala molitve. Proso je blagoslov na svojo faro, proso za to sprevedno, a v jedri dobro mladino i davao je hvalo za božo Dobroto.

Konike,* šteri so se od cerkve vlekli notri v ves med hiže, so pometali, da se je zdigavao gosti prah i legao na bližanje sadovnjake. Po grabaj so kosili koprive pa herbüdje. Deca so rano napasla krave i gnala s pašé, vesélo pokala za bičami i včasih je šteri zajuvkao zmes. Ve je pa zütra Petrovo, den, za šteroga so celo leto skrivomá devali vküp korone pa dinare, da si kúpijo to, ka jim požele srce.

Janček se je stavo poleg Lizike.

„Nekam hitro ti ide to od rok,“ jo je nagučao.

„Če bi mi ti pomagao, bi šlo hitrej pa lepše,“ ga je poglednola.

Sam ne znao, gda se je vseo njoj nasproti na rob cementnoga plotu. Davao njoj je rože, štere je ona vpletala v venec. Vsikdar, gda se je njegova roka doteknola njene, ga je nekaj čüdnó prijetnoga spreletelo.

„Ka, če bi mi dala edno rožo,“ je pridržao Janček rdečo rožo v roki.

*) Vratnice.

Najvekša zanimivost „Prekmurskoga tedna“. To je ne tista velka kača, niti oroslan, niti vožnja z motorom po steni, niti somar z križom na hrbti, ali kaj drugoga od bogate razstave. Najvekša zanimivost je „sveta meša“ v luteranskoj cerkvi. Ta se je služila 25. junija. Tak smo najmmre čteli v M. Krajini, ka te den ob 8. bo sv. meša v cerkvaj obeh vereizpovedi. Tü pa majo cerkve samo katoličanci i evangeličanci. Šteroga katoličanskoga dühovnika je poslal „meddruštveni odbor“ mešüvat v luteransko cerkev, dozdej ešče ne prišlo na svetlo.

Dobrovnik. Dne 21. junija je melo 118 šolarov i šolaric iz cele župnije v Dobrovniku v farnoj cerkvi ob 8. vuri prvo sv. obhajilo. Vsa deca se je zbrala pred sv. mešov v šoli v Dobrovniku, gde so dobili sveče, na šterih so s svilenim belim pantlikom bili potrjeni šopki z mirtet i beli vrtnic. Deklinice so mele bele oblekice i na glavi vence. Deca je potem šla pod vodstvom učitelstva v vrsti, naprej križ i dva oblečeniva ministranta z g. župnikom, v cerkev. Tak so s slovenskov pesmijov mladinskoga pevskoga zbora na čeli, spevali lepe cerkvene pesmi i z zvonjenom prišli v cerkev. Stariše i drugi odrasčeni so čakali to mlado procesijo na cerkvenom breščeki i se od veselja na glas razjokali. Celi prizor je bio genliv, v srce segajoč. Po sv. meši, gde je bilo navzoče vso učitelstvo i puna cerkev drugih, so mela deca pri gorečih svečah prvo sveto obhajilo. Po sv. obhajili so bili vsi otroci pogoščeni na dvorišču župniškoga vrta. Stariše so vse veselo gledali i se navzočim prireditelom zahvalivali. To je dokaz, da cerkev, šola i dom majo složno i skupno delo pri vzgoji šolske mladine.

Bogato naročnino v zneski 100 Din. nam je poslal g. Sever Janko, profesor z Ježice. Bog povrni!

V dobro mesto v Franciji sprimejo pošteno dekló. Naj se javi na naslov: Lackovič Kristina, chez Mr. Benoit á Auxillac pres Murat (Cantal) France.

Vidonci. Na Vukovom bregi je bilo proščenje 18. junija. Zavolo slaboga vremena je trgovcov bilo malo. Lüdi nebi bilo tak malo, da so prišli ešče z drugi far, či ravnoč je bilo slabo vremen. G. kaplan so oznanili, naj lüdje malo več kaj darüjejo, da ma ta kapela ešče dug. Zastino so tü dobri lüdje, neje ni eden ostao, da nebi v žep segno ino darüvao. Lepa šuma je vküp prišla. Prosimó g. predsednika odbora za gordržanje te kapele i vse odbornike, naj položijo račun cerkvenoj oblasti, ka nede nišče gučao, ka je penz zapravljen. — Vidonski kmet.

Sobota. Vtupo se je preminoči tjeđen v Bakovci v Müri g. Cipot, test g. Koltajja, šteroga je voda odnesla do Središča i ga tam dala na površje. Taki so ga spravili na süho i potom spravili v Soboto, gde so ga 1. t. m. spravili k večnomi počitki. — Smrtna kosa. V nedelo 2. t. m. so spravili k večnomi počitki g. Čenar Franca, krojaškoga majstrá. Pokojnoga je poleg vnogoga naroda sprevedila tüdi gasilska četa iz Sobote. — Obema preminočima želemo najmata večni pokoj, družinam pa izražamo naše sožalje. — Kramarsko i žvinsko senje v Soboti, 3. t. m. je bilo preveč slabo obiskano. Živine i drugoga blaga je bilo precí, samó küpcov premalo.

Vidonci. Po kratkom betegi so vu Gospodi zaspali 20. junija naš dober naročnik Mar. lista i Novin Lorbek Valentin v 73 let starosti. Pokojni so bili dober krščanski miren mož. Zapuščajo ženo i 3 dece. Pokop je bio žalosten za ostale domače ki so zgübili dobro glavo hiše. Slobod je vzeti tüdi od zeta, ki je v Franciji i od zeta Šerüga Geze naročnika naši Novin v Nemčiji. Molimo za pokojnoga. Naj počivajo v miri. Sina Mišeka prosimo, naj nasledüje očine poti vu tej mladi letaj ino naj tolaži svojo žalostno Mater. Njega i vse domače naj potolaži Srce Jezušovo.

Ogen je popolnoma vničo Lendavsko elektrarno. V pondelek, 3. t. m. okoli 4. vüre so na glas zvonov i gasilske trombete vsi bežali proti južnomi konci Lendave, gde so se začnoli zdigati navzgor velki kolobari dima. Plameni so naednok objeli celo elektrarno, tak, da se ne dalo nikaj rešiti iz nje. Da se je ogen ne razširo na sosednjo gospodarsko poslopje, se je zahvaliti v prvój vrsti gasilcom i drugim reševalcom. Nastalo škodo cenijo na 200.000 Din. i je približno krita z zavarovalninov. Ogen je nastano do zdaj šče iz neznanoga vzroka.

Nova meša na Cankovi. V nedelo 9. julija bo na Cankovi nova meša. Gospodovomi oltari bo prvič pristopó preč. g. Anton Zelko, cankovski domačin. Gospod novomešnik je salezijanec. Vse študije je po večini dovršo v Italiji, kama ga je kak trinajstletnoga spravo z vnoigimi drugimi preč. g. Radoha. Sprejem novomešnika bo v soboto proti večeri. Na den nove meše bo posebno pomenliv prizor, gda bo 30 pridnih cankovskih dečkov v zbornoj deklamaciji slovesno izročilo pred cerkvijov novomešniški križ. Slavnostni predgar je O. g. Obržan iz Maribora. Srečnomi novomešniki i domačini iskreno čestitamo i se zahvalüjemo vsem, ki so ga pripelali k oltari, da on več nema staršov.

Kobilje. Naša ves, ki je po velikosti ne ravno mala, je pravzaprav daleč potisnjena v kot i je odrezana po bregi i po velkom lesi od prometnoga sveta. Vendar pa, četüdi smo od sveta takrekoč odrezani, živemo vsakdanešnje življenje. Da pa drugi na nas ne bi pozabili, zato se od časa do časa tüdi mi oglasimo v „Novinaj“ i razodenemo veselje, šteroga čütimo, drugim. Za nas je pač največša sreča i veselje to, da mamó med sehom dühovnika. Tak nam je mogoče nedele i svetke bole posvetiti, kak pa inda, gda smo hodili ešče v dalešnji Dobrovnik. Letos smo na Telovo pri nas ob prvím meli procesijo z Najsvetejšim po vesi. Srečni smo bili, gda smo čüli našega dühovnika moliti med procesijov evangelije i druge molitve v slovenskom jeziki. — Letos je pri nas bilo tüdi obrpvim obdržano prvo sv. obhajilo. Oči so se nam od veselja skuzile, gda smo vidili naše prvobhajance kak angele klečati i moliti v cerkvi. — Na Antonovo smo v šoli gledali lepo igro „Pri kapelici“, ki jo je priredio naš Fantovski odsek s sodelüvanjem Prosvetnoga društva. Igralci so lepo igrali v veliko zadovoljstvo vseh gledalcov. — Veličastnoga mladinskoga tabora v Maribori so se vdeležili tüdi člani i mladci našega Fantovskega odseka v jako le-

Pri sodobni čudodelki.

Posebni vlaki vozijo v Lisieux od maja do oktobra. S takim sem se tudi jaz peljal v nedeljo 25. junija.

Vlak je bil dolg in potnikov polno. Ustavili smo se le parkrat. Ob 9 h zjutraj nas je že gledala veličastna bazilika.

Ali jaz sem se dogovoril z Vodstvom romanj, da bom maševal v Karmelu. Le kako ga bom našel? Kar za romanji, ki se premikajo kot reka.

Ves čas rosi. Kdo se pri tem ne bi spomnil Trezikine primere v dežju rož iz nebes? — Toda: to bo oviralo moje izseljenje!

Vendar jih vedno več prihaja: z vlakom, z avtobusi: eno skupino je vrli patron sam pripeljal prek 30 km daleč; dva Bogojančara sta se s kolesi pripeljala prek 70 km daleč.

Mašujem tik ob veličastnem Trezikinem relikvijariju, kamor je sam papežev odposlanec položil zlato rožo. Izseljenci tiho prisostvujejo in tem bolj zbrano molijo. Cerkev je polna romanjev, da po končani maši komaj pridemo iz cerkve.

Iščemo gostilno za obed. Po obedu pa naravnost v baziliko, ki je na položnem hribu. Bilo je okoli tretje ure. Kar nas dohiti ena Bogojančarka, še na tešče! Seveda sem takoj zaprosil rektorja cerkve za dovoljenje, da jo spovem in obhajam. Prijazni gospod je že vedel za naše romanje in z veseljem dovolil. Potem še zsprosim dovoljenje za večernice. Kar v kripti smo jih

pom števili. Domo so prinesli nepozabne lepe spomine na tabor. — Če što ide k nam iz Dobrovnika, pa zavine po krajšoj poti v ves, te v pamet vzeme, da je pot, ki pela doli po bregi v ves, popravljena i poravnana. Da se je mogla ta cesta popraviti, se mamó zahvaliti Kraljevskoj banskoj upravi v Ljubljani, ki nam je dala podporo v te namen. A to podporo nam je pa spravo naš narodni poslanec g. dr. Klar Franc. Zato se njemi na tom mestu najlepše zahvalüjemo.

Prometni minister mrtev.

Dr. Spaha, prometnoga ministra je v Beogradu, v hoteli Srpski kralj, v kopalnici kap zadela i je taki mrtev postao. Na državne stroške so ga zakopali v navzočnosti vlade v Sarajevi.

Česa ne vemo?

Dvakrat dva je štiri; enā in ena sta dve, — to ve vsak, ki zna na prste šteti.

Za pomladjo pride poletje, za poletjem jesen in potem zima, — to tudi vsakdo ve.

Za dežjem pride sonce, za mrzom toplota, — tudi to vemo.

Za eno stvar pa nikdo ne ve. To je dan smrti. Življenje nam nudi tisoč presenetljivih zgledov. Nenadoma umirajo mladi, zdravi ljudje, ki si obetajo dolgo življenje. Nasprotno pa dolgo živijo ljudje, ki jim je življenje v breme in si želijo smrt.

Ker tudi vi ne veste, kako dolgo boste živeli, vsaj v neki meri rešite sebe in domače hudih skrbi z ozirom na bodočnost. Zavarujte se pri „Karitas“, ki je že tisočem in tisočem nudila v največji stiski pomoč. Zastopnike ima skoraj v vsaki župniji. V Slovenski Krajini pa sta glavna zastopnika: gg. Jožica Skalar v M. Soboti in Zver Joško, tajnik posojilnice v Črensovcih. Obrnite se na zastopnike, oni bodo vse uredili.

Kupujem po najvišji cení: Ržene rožičke (stari krüh, krühni oča) lepo nabrane suhe, čiste, nadalje vse vrsta semena. — ČEH FRANC, trgovina z mešaním blagom, Sobota, Lendavska c. št. 2. — Telefon št. 2.

smeli imeti, v kripti, ki je že dovršena in jo ves čas obiskujejo številni romanji.

Pri glavnem oltarju smo se zbrali, pri oltarju, ki je poln prizorov o cvetju: angeli ga nosijo v košaricah, fino izbrano dehti na oltarju samem.

Prepevamo Marijine litanije. Mogočno zadoni po širnem prostoru slovenska pesem. Romanji se ustavljajo, poslušajo, bliže prihajajo. Poslušajo vsi tudi, ko govorim: o roži skrivnostni iz litanij, o naši pesmi „vse rože po polju bom skupaj nabral“, o mali poti, o sodobni svetosti. Za blagoslov z Monstranco sestra iz reda male Trezike prižge vse luči, da je tem bolj veličastno.

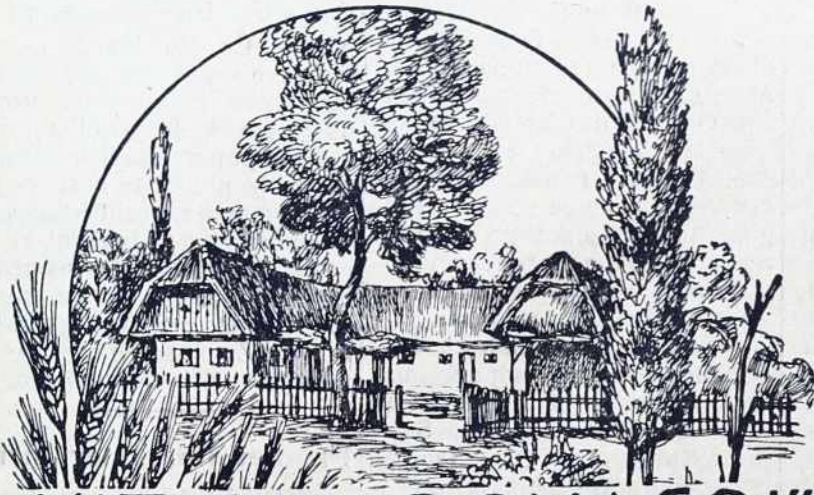
Potem še pojemo in molimo. Ostali romanji nas še poslušajo. Po večernicah jim razlagam krasne moderne podobe v kapeli. Nato stopimo v gornjo cerkev, kjer ravno pojejo latinske večernice.

Še pogledamo veličastni križev pot v naravni velikosti, zunaj bazilike, podoben lurškemu. Pa se je že treba pripravljati na odhod.

Odhajamo in spominke kupujemo. Trgovke se prijazno smehljajo, v gostilni so nenavadno prijazni, nad vsemi je kakor razlit posebni smehljaj in prijaznost. Ali ni tudi to ena izmed skrivnostnih cvetk moderne čudodelke iz Lisieux? Camplin.

Kdo šče kúpiti žito, pšenico i oves v križaj, naj se čimprej oglasi na župnišči v Lendavi.

(Dale.)

"HIZICKI DOMAČOJ"

Perša Jožef i Agneza iz Lendavskih goric. Hvalen bodi Jezus i Marija! Velepoštivani gospod urednik! Z temi rečmi bodite pozdravljeni i vam želim dobro zdravje ino veselje i vam želim, ka bi še več let se včakali, ka bi nas tolažili z vašimi listi eti v toj tujini, šteri so nam jedino veselje, gda je dobimo v roke. Pošilam vam naročnino i 5 Din. za Dom sv. Frančiška, ostalo, ka je višek pa na podporo Novin. Še ednok vas pozdravim i našo lübo mater, sestro i šogora z decov vred.

Virag Marija, Ferme St. Etienne. Hvaljen Jezus i Marija. Prečastiti gospod urednik! Prav prisrčno vas pozdravljam. Bog naj vam poplača vse vaše trüde, štere mate za nas izseljence. Pozdrave pošilam tudi mojim bratom i celoj rodbini, g. Škoberni i celoj njihovej družini, črensovskoj vesi i fari, celoj Slovenskoj Krajini.

Slovenska Krajina, lepa domovina ti, po tebi naše srce hrepeni.

Pozdrav g. Camplini od izseljencov.

Z najlepšim veseljem vam danes nasproti hitim, vso srečo i zdravje za vaš veseli god želim. Za god vam dam pušček zlat, kateri raste okoli nebeski vrat. Marija vam ga je zasadila in za vas ga bode gor gojila, enkrat pa na čisto srce položila. Želim vam, da bi se včakali še vngoro let svojega goda, svojega krstnega patrona sv. Ivana. V zdravju in sreči mnoga leta naj Gospod vam podeli. Marija naj vas vodi in pripelje nazaj v domači kraj, kjer vsi naši vas željno čakajo že nazaj. Mnogo še srečnih in veselih dni, Oče nebeski vam naj podeli, kar so najlepše vam želje srca, vse vam naj njegova roka poda. Ko pa bodo zaspale vaše oči, takrat Jezus in Marija in vsa nebeska tovaršija naj vas spremlja v tisti kraj, kjer je sveti raj življenja vekomaj. Še enkrat Bog vas živi. Sprejmite pozdray od vseh iz francoske Nedelice, posebno od Bare Raj.

Horvat Micika na sestanku v Longsols 11. junija 1939. Prečastiti gospod! Hvaljen Jezus in Marija. Srčno pozdravljeni gospod in naš dušni pastir, ki danes zopet prihajate med nas izseljence. Ko večerno sonce zaide za gore, leže mrak in temna noč ogrne celo naravo in zato noč brez luči nima svetlobe, dokler se

Fantovskim odsekom.

Mladec s ponosom služi svojemu narodu in svoji državi. Majhen je naš slovenski narod. Komaj dober milijonek nas je in še ta narodič živi v usodnem zgodovinskem in zemljepisnem ozemlju, kar ga je vzgajalo za največja junaštva, ko je hotel ohraniti svojo grudo, svoj jezik, svojo kulturo. Naš narod je bil vedno narod junakov.

Z vzhoda je skozi stoletja napadal Turek, pustošil je, mo-

V Ameriki v Williams Townshipu je zgorela hiša slovenskoga farmera Aleksandra Kardoša. Ogen je najbrž prišeo iz rora. Ar je hiša bila z vekšega lesena, je do teo pogorela. Gasilci iz Hellertowna ne so mogli obrniti hiže, ar je ne bilo zadosta vode, ogen pa je bio že preveč razširjeni, kda so ta prišli. Iz goreče hiže so rešili samo edno posteo i nekelko drobnarije. Škoda znaša več, kak vsota, za štero je bila hiža zavarovana. Kardošovej družini, ki ma 9 dece, so dobri sosidje priskočili na pomoč.

V Allentowni v Ameriki je skočo z visikoga mosta na železniško progo William J. Bac. Kda so njemi ljudje pribežali pomagat, je bio šče živ. Malo za tem je v bolnici mro. Njegova žena je pred kratkim vmrla i to ga je tak žalostilo, da si je sam vzeo življenje.

spet ne prikaže jutranja zarja, v kateri vzhaja svetlo sonce, da se zopet obudi življenje na dan. — Tudi danes je prišel dan, ki nam je bil težko pričakovani, nam zgubljenim ovčicam, ki smo v tej nepoznani tujini, ki smo morali zapustiti svojo drago domovino in svoj rojstni kraj in smo ostali brez pastirja, ki bi nas vodil k luči svetlobe. — A vendar je prišla ura in oni resni trenutki, ki smo jih težko pričakovali. Zdaj pa prosimo Boga in Devico Marijo pomoči in božjega blagoslova.

Pri odhodu iz Longsolsa. Torej prečastiti gospod duhovnik, vi ste nas obiskali in vi ste tisti pastir in usmiljeni Samarijan, ki je o njem pripovedoval Jezus. Pridi, pridi k sirotici usmiljeni Samarijan, naj zbude te mili klici, grešnih ne zavri ran. — In torej vas so zbudili naši mili klici, da ste nas prišli poiskati, kakor partir zgubljene ovčice, da nas zopet pripeljete nazaj v čredo številnih ovc. — Naše želje do vas so, da nam očistite naše duše in Jezus, ki bo prišel v naša srca, nas bo spet poživil, da dosežemo milost in odpustenje za naše grehe. Torej še enkrat srčno pozdravljeni v imenu nas vseh, ki smo tukaj. Za vaš trud pa naj vam Bog obilno poplača tisočkrat. Bog vas živi.

ril, uničeval in naš narod je krvavel in branil ne le svojo posest in življenje, ampak tudi krščanstvo. Vse je ohranil in očeval proti temu sovragu. Na jugu je živel velik narod, ki je silil na sever; naravna bogastva so ga vabila. Na severu je živel še mogočnejši narod, ki je hotel preko slovenske zemlje in preko slovenskega ljudstva na jug do Jadranskega morja. Skozi stoletja je vladal nad našim narodom, preganjal našo besedo, oviral in zatiral našo kulturo, s

Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani

od 25. do 30. julija 1939.

Vedno ista... Vedno ista pesem! Kako? Res, vedno in vedno prosimo in moledujemo: Prispevajte po svojih skromnih močeh za kongres Kristusa Kralja! Mnogi, mnogi so se že naveličali te pesmi. Pa je še vedno nova, vsak dan sodobnejša. Kongres, ki se nam bliža s strašansko naglico, bo velika prireditve, ena največjih v zadnjih letih. Velika prireditve! Seveda, to je že lepo rečeno. Toda, to je šele beseda. Treba pa je žrtve; za velika dela je potrebo veliko denarja: za velik most grede milijoni, za novo šolo plačujemo milijone, za prepotrebno bolnišnico plačujemo milijone! In za kongres, ki naj bi bil velika prireditve? Tudi kongres potrebuje denarja. Odkod naj ga vzamemo za vso velikansko propagando po širnem svetu, odkod za ves sijaj, ki naj tudi na zunaj pokaže, da je Ljubljana svojemu najvišjemu Kralju zvesta in vdana? Od nas samih! Zato vedno te prošnje: darujte za kongres! Če imamo denar za cigarete, za kino in gledališče, za svilene nogavice, za klobuke po najnovejši modi, če imamo denar za toliko in toliko brezverskih knjig, brošur in časopisov, imejmo denar tudi za naš ugled, za našo čast in ponos. Vsak zaveden Slovenec, vsak zaveden katoličan bo zato prispeval, četudi le nezaten znesek kot svojo žrtev kongresu Kristusa Kralja. Nebeški Kralj nam bo vsako žrtev tisočero povrnil!

Glavna kongresna pisarna. Vsem interesentom sporočamo, da je glavna kongresna pisarna v Ljubljani, Tyrševa c. 31./l.

Odlilne cerkvene osebnosti na kongresu. Pripravljalni odbor je dobil obvestilo iz Montevidea v Uruguayu (juž. Amerika), da se bo ljubljanskoga kongresa osebno udeležil tudi tamkajšnji nadškof dr. J. F. Aragone. Z njim vred bo prišlo na kongres tudi precejšnje število vernikov. To kratko sporočilo je zopet nov očitun dokaz, kako veliko zanimanje za julijski kongres Kristusa Kralja vlada po svetu. Ne bodimo torej mi sami malodušni in ne vđajamo se brezdelju! Slovenci bomo v julijskih dneh zopet imeli priliko, da nas veliki svet drugih narodov spozna поблиže, da bomo tujcem pokazali, kaj in koliko zmora naš majhni a disciplinirani narod. Na delo torej! Svete reči smo se lotili.

Škofje kat. sveta o našem kongresu. Da večina škofov na kongres ne more priti, je jasno. A da se zanj zanimajo, to je razveseljivo. V tem oziru moramo reči, da je napravljena dobra reklama po svetu za kongres, za Ljubljano in za Slovenijo. O kongresih Kristusa Kralja kat. svet do sedaj ni mnogo vedel, večinoma še prav nič. Danes pišejo o našem kongresu kat. listi po vseh delih sveta. In kdo je na Kitajskem, v Afriki, Južni Ameriki in Mehiki kaj vedel o Ljubljani in Sloveniji? Danes so nam od tam napovedani na obisk cerkv. knezi. Oni pa, ki priti ne morejo, pišejo v Ljubljano vsaj pisma, pozdravljajo kongres, mu želijo najboljšega uspeha in zagotavljajo, da zanj molijo in da pozivljejo svoje vernike, zanj moliti. Vabilo našega prevz. škofa ostalim škofom je našo lep odziv. Gospodu škofu prihajajo zahvalna in pozdravna pisma iz najrazličnejših dežel. Pisali so doslej: Kardinal Jožef Mac Rory, Armagh, na Irskem; Jožef Ingles iz Gerone na Španskem; Jožef Miralles y Sbert s Palme Mallorce (Španško); Ernest M. Piovela, nadškof in preds. škof. konference na Sardiniji; nadškof Anton Luster, Relem do Para v Braziliji; nadškof Garibi Jožef Rivera, Gvadalaína v Mehiki; Anastazij Hurtado, Tepic, Mehika; Gerald Patricij O' Hara, Savannah - Atlanta, Sev. Amerika; nadškof Ferdinand Perier, Kalkuta, Indija; nadškof Jožef Descuffi, Smirna; Mihael Paternain, Florida; Stanislav Adamski, Katovica, Poljska; Vladimir Jasinski, Lodz, Poljska; nadškof Janez Jožef Mitty, San Frančišek, Kalifornija; nadškof Leopold Prečan, Olomuc; nadškof Dionizij Casaroli, Greta, Italija; Simon Barta, Budjejevice, Češka; Viljem Lemmens, Ruzmont, Holandija; Jožef Lopez, Agnas Calientes, Mehika; nadškof Ismael Perdomo, Bogota, Kolumbija; Janez Balan, Lugo, Rumunija; nadškof Avgustin Kandathil, Ernakulam, Indija; kardinal Ahiles Lienart, Lille, Francija; nadškof Umberto Malehiodi, Camerino, Italija; Emil Thienard, Constantina in Hippon, Afrika; nadškof Jožef Frančišek Rummel, New Orleans, USA; Adalbert Fleischer, Marianhill, Afrika; kardinal Peter Boetto, Genua; kardinal Avgust Hlond, Poznan; kardinal-primas Justinijan Šerédi, Ostrogon; Frančišek Barda, Premisl, Poljska; Atlij Adinolfi, Agnani, Italija; Aleksander Macchi, Como, Italija; Tomaž Ludvik Heylen, Namur, Belgija; nadškof Tomaž Valeri, Brindiši, Italija; Tomaž Suhr, Kopenhagen, Danska; Janez Krstnik Chiappe, Gerace, Kalabrija; Anton Santin, Trst; Janez Evangelist de Lima Vidal, Aveiro, Portugalska; Teodor Pallaroni, Sarsina, Italija; Mihael Bubnič, Rožnava, Slovaška; Karl Jožef Evgen Ruch, Strassburg, Atzacija; Ferdinand Rodolfi, Vičenca, Italija; Leon Durand, Oran, Afrika (Alžir); Alojzij

Cossio, Recanati - Loretto, Italija; Avgustin Pacha, Temišvar, Rumunija; Kamil Viktorin Fachinetti, Tripolis; Inocenc A'fred Russo, Bovino, Italija; Stanislav Lukowsk, Lomž, Poljska; nadškof Rigobert Domeneck y Vales, Saragoza, Španija; Aron Marton, Alba Julia, Rumunija; Štefan Breyer, Györ, Madžarska; Viktor Burič, Kotor, Dalmacija. Grofica Zichy za kongres. Tudi na Madžarskem je dokaj zanimanja za naš kongres. Obeta se od tam precejšnja skupina udeležencev. Izredno zanimanje za kongres pa kaže grofica Livija Klara Zichy, sestra nadškofa v Kalocsi, Julija grofa Zichyja. Pisala je nadškofu in mu priporočila, naj kongres podpira, kar je nadškof tudi obljubil. Poskrbela pa je tudi, da se po madžarskih samostanih veliko moli za kongres. Ta žena razume stvar, ve, za kaj velikega pri kongresu gre, in ima srce zanj. Da bi ga imeli tako tudi vsi Slovenci.

Kaj nam piše kardinal lyonski? Prezvišeni! Prejel sem Vaše pismo in mi je resnično žal, da mi ni bilo mogoče odgovoriti pritrilno. Brzjavil sem Vam. Toda zdelo se mi je potrebno, da Vam vso stvar popolnoma razložim. Bodite prepričani, kako resnično vzrodočen sem bil, da se bom mogoče osebno pridružil veličastnemu slavju, ki ga Jugoslavija že ponovno prireja v čast Kristusu Kralju. Imel bi veliko čast, zastopati na Vašem kongresu Francijo, do katere goji Vaša domovina čustva, ki so splošno znana. Pa na žalost, sam organiziram v Lyonu že več mesecev marijanski kongres v čast Naše Ljube Gospe Fourvierske. Jutri zvečer se bo začel in bo trajal do nedelje zvečer. Lahko si mislite, kako nisem mogel računati na to, da bi bil pri tej slovesnosti odsoten. Z druge strani pa me ob tej priliki navzočnost kardinalov, škofov in nadškofov ter cela vrsta tujih gostov zelo zadržuje, posebno v dneh, ki bodo sledili neposredno slovesnosti kongresa. Zdi pa se mi tudi neobhodno potrebno sporočiti Vam, s kakšno radostjo bi sodeloval pri Vaših mogočnih slavnostih. Prosim Vas, da ste tolmač mojega globokega obžalovanja Nj. Eminenci kardinalu-legatu, episkopatu in kleru Jugoslavije ter kongresnemu odboru. Zagotavljam Vas, da bom združen pri Vaših molitvah in slovesnostih, ki se bodo razvijale v Ljubljani, z bratsko mislijo. Sprejmite zagotovila moje resnične naklonjenosti!

Peter Marija kardinal Gerlier, nadškof lyonski.

Pismo, ki je datirano z dne 20. junija, je izredno toplo in prisrčno. Zdi se pa, da se je visoki gospod zmotil v datumu našega kongresa, ko je menil, da se vrši istočasno z njegovim marijanskim. Zato še ni izgubljeno upanje, da se bo kongresa vendar udeležil.

Kongres - prireditve za vse, ne samo za nekatero! Ponavljamo in zopet ponavljamo, da bo letosnji kongres prireditve širokih in velikih množic. Ne nasedajte tistim, ki govore, da kongres ne bo mogočen! Te govornice sirijo tisti, ki hočejo omajati naše navdušenje in naša prizadevanja! Pokažimo prav s svojo mogočno udeležbo, da smo katoličani, ki znamo svojo katolištvo javno in neustrašeno izpričati.

Kupujte kongresne razglednice, ki predstavljajo sliko Kristusa zmagovalca. Saj je cena razglednic tako neznatna, malenkostna, le 1 din. S to malo žrtvijo pa kongresu lahko zelo veliko koristimo. Segajte po njih in kupujte jih! Kristus Kralj bo vsako žrtev stoterno povrnil!

Priглаšajte mladino! Mladini je na kongresu določen poseben dan: Zato je mora na Stadionu biti zbrane čimveč. Veliko prijav smo že prejeli, od ponekod naravnost rekordno število. Prosimo pa vse, ki udeležbe mladine se niso prijavili, da to store čimprej. S tem pospešujemo priprave na kongres in lajšamo delo odbora.

Ali ste že... Ali ste že kupili kongresno razglednico, ki ji je cena le droben 1 dinar? Ali ste že poslali svoj prispevek za velike stroške letošnjega kongresa? Ali ste se, g. trgovec, g. doktor, g. ravnatelj, g. blagajnik, odzvali v dejanju vabilu na 300 dinarsko akcijo? Ali si že prav ti, ki od tebe kongres zaradi tvojih zmognosti veliko pričakuje, agitiral zanj? Ali v svoji družini ustvarjate dobro razpoloženje za kongres? Ali po družinah molite vsak večer za uspeh kongresa? Ali v svoji okolici ustvarjate dobro mnenje o kongresu? Ali ste g. župnik že priglasili kongresni pisarni število udeležencev za kongres KK? Ali ste, g. katehet, že odposlali dopisnico, ki vam jo je poslal pripravljalni odbor in na kateri ste javili število otrok, ki se bodo kongresa udeležili? Ali že vadite pesmi, ki jih bo pela množica na Stadionu ob priliki velike „Igre o božjem kraljestvu“? Stori, delaj, ne odlašaj! Prav vsak je poklican, da gradi mogočno stavbo letošnjega kongresa!

Otrokom, ki se bodo kongresa udeležili, je zagotovljen prigrizek po sv. maši na Stadionu. Vsem župnim uradom smo poslali posebno dopisnico modre barve. Na njej naj javijo takoj udeležbo otrok.

svojimi zakoni in mogočnimi denarnimi sredstvi je hotel pokupiti našo zemljo. Saj je svoji lepoti bila in je še danes košček raja na zemlji. Veliko je trpel naš narod in krvavel. Vse svoje trpljenje, vse svoje gorje je polagal v svojo narodno pesem, ki je bila in je še danes prav radi tega najlepši in največji naš narodni zaklad. K tej pesmi se je zatekal, ob tej pesmi je rastel, ob tej pesmi zmagoval. Trd, krut, dolgostrajen in neenak je bil v preteklosti boj slovenskega naroda. In vendar: Slovenec je ohranil svojo zemljo, ohranil je svojo besedo, ohranil je svojo pesem; ne le ohranjal je vse to; zgradil si je iz lastnih moči, iz lastne nadarjenosti, iz lastnih žrtve svojo kulturo in to tako visoko, da spada med najkulturnejše narode zemlje. Kako bi torej ne bili ponosni na to, da smo Slovenci, da smo člani težko preizkušene, tako junaškega, vedno zmagovitega, tako kulturnega naroda!

Slovensko zemljo, slovensko besedo, pesem našo in našo

kulturo, šege naše in naše običaje, vse to ti daje naš narod. Glej, vse to so silni zakladi, ki blažijo tvoje srce in bodo krasili tvoje življenje do konca dni. Koliko stoletij je preteklo, preden si je tvoj narod zgradil te šege in navade, koliko dela je prestal, da si je zgradil svojo kulturo. S koliko ljubeznijo je lepšal svoj jezik skozi stoletja, da je postal tako prožen in blagoglasen, kot je danes! Koliko bojev je tvoj narod prestal, da ti je vse to ohranil in ti vse to položil v tvojo zibelko kot tvoj najdragocenejši zaklad! Vse to si prejel brez lastnih zaslug, samo zato, ker si se rodil kot član svojega naroda. Pač vzroka dovolj, da ti tudi vzljubiš svoj narod in mu služiš vsekdar. To je tvoja prirodna dolžnost.

A tvoja dolžnost je, da ga ljubiš z dejanji. Naj ti bo zemljica naša tako sveta, da ne boš nikdar nikomur prodajal niti ene same grude! Spoštuj svojo besedo tako, da se je ne boš sramoval nikjer in je nikoli ne boš zamenjal s tujo besedo! Ogra-

naj slovensko narodno pesem kot slovenski zaklad! S svojim delom dvigaj in bogati po svojih močeh slovensko kulturo! To je, Mladci, naša dolžnost, ki nam jo narekuje naš ponos in ljubezen do naroda našega.

Pošta.

P. G. Gančani. Pesmi se morajo še dozoreti. Pripovedka je nerazumljiva. Le vaditi se, pa bo že šlo. — Marič Alojzija. A Lintheles. Sprejeli za tebe i sestro skupno 135 Din. I nekaj je tudi od lani ostalo. Prosimo pojasnila na koj je višek.

LES za čakature in ruše, suhi in žagan prodaja: MURSA na KRAPJI pri LJUTOMERU.

ŽITNE ROŽIČKE

(stari krüh) küpi po najvišjoj ceni i vsako množino

ALBIN SAGADIN, BELTINCI.

Plačajte naročnino, pol leta je že minolo!